

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE DAMBOVITA
BIROUL SOLUTIONARE - CONTESTATII**

DECIZIA NR. 47/2005,

Directia Generala a Finantelor Publice Dambovita a fost sesizata de Garda Financiara Dambovita, asupra rezultatelor cercetarilor efectuate de Parchetul de pe langa Tribunalul Dambovita privind societatea comerciala "X" cu sediul in judetul Dambovita.

Societatea comerciala a formulat contestatia impotriva procesului verbal incheiat de organele de control ale Garzii Financiare Dambovita, pentru urmatoarele:

- taxa pe valoarea adaugata suplimentara;
- majorari aferente t.v.a.;
- impozit pe profit suplimentar;
- majorari aferente impozitului pe profit.

Prin adresa Garzii Financiare Dambovita s-a comunicat Biroului Solutionare Contestatii ca, Parchetul de pe langa Judecatoria Pucioasa, a dispus scoaterea de sub urmarire penala privind pe administratorul societatii comerciale "X", urmand ca D.G.F.P. Dambovita sa se investeasca pe latura civila a cauzei in vederea solutionarii pe fond a contestatiei formulata de acesta societate.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 4 din O.U.G. nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, este semnata de titularul dreptului procesual si are aplicata stampila societatii.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 1, art. 3, art. 4 si art. 5 alin. 1 din O.U.G. nr. 13/ 2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice coroborate cu art. 178 alin. 1 lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscal, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice Dambovita se investeste sa solutioneze pe fond contestatia formulata de societatea comerciala "X".

I. Petentul contesta procesul verbal din data de 20.12.2001 intocmit de organele de control ale Garzii Financiare Damboviat.

Potentul sustine ca desi in actul de control se afirma ca exista neconcordante intre mentiunile de pe diferite exemplare ale acelorasi facturi, nu se face nici o referire privitoare la care dintre aceste exemplare contin date veridice si care dintre ele sunt contrafacute.

Fata de cele mai sus mentionate petentul solicita anulara masurilor dispuse prin procesul verbal.

II. Prin procesul verbal s-a constatat ca in perioada martie 2000 - martie 2001 societatea s-a aprovizionat cu motorina in baza a 12 facturi fiscale ce nu indeplinesc calitatea de document justificativ conform Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata, si H.G. nr. 831/1997, iar operatiunile consemnate in aceste formulare nu corespund cu cele inscrise in exemplarul doi al facturilor, fapt rezultat din controlul incrucisat efectuat la furnizorul de motorina.

Fata de cele mai sus precizate organul de control propune respingerea contestatiei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, avand in vedere motivele invocate de petenta si reglementarile legale in vigoare, se retin urmatoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, cu majorari de intarziere aferente Directia Generala a Finantelor Publice Dambovita este investita sa se pronunte daca sunt legal datorate.

In fapt, societatea comerciala "X" s-a aprovizionat in perioada martie 2000 - martie 2001 cu combustibil (motorina) de la societatea comerciala "Y" - punct de lucru Tartasesti pe baza de documente justificative cu regim special.

In urma verificarilor incrucisate efectuate, organele de control au constatat ca la unele facturi fiscale exemplarul 1 (albastru) nu corespunde cu exemplarul 2 (rosu) avand inscrise cantitati mai mari de combustibil, altele au trecut la cumparator alte societati. Prin urmare, nu poate fi demonstrata realitatea tranzactiilor ce stau la baza acestor facturi.

De asemenea, din analiza celor 12 facturi fiscale existente la dosarul cauzei s-a retinut ca acestea nu contin toate datele si elementele necesare care sa le confere calitatea de document justificativ, cum ar fi numarul si data facturii, numele cumparatorului, codul fiscal al cumparatorului, numele si prenumele delegatului, actul de

identitate al acestuia, semnatura de primire, etc, incalcanu-se astfel prevederile pct. 119 din Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilitatii.

Afirmatia petentului cum ca nu se face nici o referire privitoare la care dintre aceste exemplare contin date veridice si care dintre ele sunt contrafacute nu poate fi retinuta deoarece in urma controlului efectuat la societatea furnizoare s-a constatat ca facturile sunt emise de aceasta din carnet, in ordine cronologica si zilnic se face inventarierea cantitatilor de combustibil livrat. Mai mult, o parte din facturile fiscale se regasesc in contabilitatea societatii comerciale "X" in alte perioade decat cele de la societatea furnizoare.

In drept, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, prevede:

(1) Înregistrările în contabilitate se fac cronologic si sistematic, potrivit planurilor de conturi si normelor emise în condițiile prevederilor art. 4.

(2) Orice operațiune patrimoniala se consemneaza în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(3) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat ori le-au înregistrat în contabilitate, dupa caz."

coroborat cu prevederile pct. 119 din Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a legii contabilitatii, care stipuleaza:

"Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimoniala se consemneaza în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

a) denumirea documentelor;

b) denumirea si sediul unității patrimoniale care întocmeste documentul;

c) numarul si data întocmirii documentului;

d) menționarea părților care participa la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);

e) conținutul operațiunii patrimoniale si, când este cazul, si temeiul legal al efectuării ei;

f) datele cantitative si valorice aferente operațiunii efectuate;

g) numele si prenumele, precum si semnaturile persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, dupa caz;

h) alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate.

Înscrierea datelor în documentele justificative oi în registrele contabile se face manual sau cu mijloace de prelucrare automată, astfel încât acestea să fie lizibile, nefiind admise ștearsături, raze, modificări sau alte asemenea procedee, precum și lasarea de spații libere între operațiunile înscrise în acestea. “

Art. 25 lit. B și lit. C din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, stipulează:

“B. Cu privire la întocmirea documentelor:

a) să consemneze livrările de bunuri și/sau prestațiile de servicii în facturi fiscale sau în documente legal aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea. Pentru livrări de bunuri sau prestații de servicii cu valoarea taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, la aceste documente se anexează și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de platitor de taxă pe valoarea adăugată;[...]

C. Cu privire la evidența operațiilor:

[...] Documentele justificative care nu sunt procurate pe cale stabilite prin norme legale și nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective vor fi considerate fără documente legale de proveniență și se sancționează potrivit Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.[...]”

Punctul 10.6 lit. g) din H.G. nr. 401/2000 prevede:

“10.6. Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

[...]g) bunuri și servicii aprovizionate pe baza de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanța de urgență și de H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora;[...]”

Prevederile art. 19 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată stipulează:

“Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabilii înregistrați ca platitori de taxă pe valoarea adăugată;[...]

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factură fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiilor prevăzute la art. 18.”

Conform prevederilor legale menționate, se reține că societatea contestatoare avea obligația de a verifica completarea corectă a facturilor primite de la furnizor.

Ca urmare, deoarece societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturi pentru care nu a verificat corectitudinea intocmirii acestora in sensul art. 25 lit. B din O.U.G. nr. 17/2000, in mod legal organul de control a stabilit ca pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor facturi fiscale societatea nu are drept de deducere.

Majorarile aferente taxei pe valoarea adaugata au fost calculate conform art. 31 din O.U.G. nr. 17/2000, coroborat cu H.G. nr. 354/1999, H.G. nr. 564/200, H.G. nr. 1043/2001, si vor urma debitul, respectand principiul de drept "accesorium sequitur principale".

2. Referitor la impozitul pe profit, cu majorari de intarziere aferente Directia Generala a Finantelor Publice Dambovita este investita sa se pronunte daca sunt legal datorate.

In fapt, societatea comerciala "X" a inregistrat in contabilitate in contul de cheltuieli un numar de 12 facturi fiscale care nu au fost legal completate si in consecinta nu pot fi considerate documente justificative. Organul de control in mod legal a considerat ca nedeductibile fiscal aceste cheltuieli de achizitie a combustibilului.

In drept, prevederile art. 4 din O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, modificata si completata prin O.U.G. nr. 217/1999 stipuleaza:

"(1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta între veniturile obținute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate si lucrarilor executate, din vânzarea bunurilor imobile, inclusiv din câotiguri din orice sursa, si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile.[...]

(6) În înțelesul alin. (1) cheltuielile nedeductibile sunt:

[...]m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilitații nr. 82/1991, cu modificarile ulterioare, condițiile de document justificativ;[...]"

Pentru nevirarea la termen a impozitului pe profit au fost calculate majorari conform art. 19 din O.G. nr. 70/1994, coroborat cu H.G. nr. 354/1999, H.G. nr. 564/2000, H.G. nr. 1043/2001, si vor urma debitul, respectand principiul de drept "accesorium sequitur principale".

Din cele prezentate mai sus, rezulta fara echivoc ca bugetul statului a fost pagubit, motivatiile aduse fiind irelevante si nesustinite legal, astfel contestatia supusa solutionarii pentru taxa pe valoarea adaugata si impozit pe profit suplimentare, cu majorarile aferente, urmeaza a fi respinsa.

Pe considerentele aratate in continutul deciziei, in conformitate cu prevederile, art. 19, art. 25 lit. B si lit. C si art. 31 din O.U.G. nr. 17/2000, punctul 10.6 lit. g) din H.G. nr. 401/2000, pct. 119 din Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a legii contabilitatii, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, art. 4 din O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, modificata si completata prin O.U.G. nr. 217/1999, art. 19 din O.G. nr. 70/1994, H.G. nr. 354/1999, H.G. nr. 564/2000, H.G. nr. 1043/2001, coroborate cu prevederile art. 178 alin. (1) pct. a), art. 180, art. 185 si art. 199 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de societatea comerciala "X" pentru urmatoarele:

- taxa pe valoarea adaugata suplimentara;
- majorari aferente t.v.a.;
- impozit pe profit suplimentar;
- majorari aferente impozitului pe profit.

2. Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Dambovita in termen de 30 de zile de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,